

Ko bo pa količkaj znamenja, da res gresta, jo bosta pa pocedila Tonček in Marica skozi duri in po bregu dol brez klobuka in brez rute in brez dežnika.

Ne_kakor oni_dan: samó do vogala in še tisto zastonj.

Dr. Jos. Lourenčič:

O taščici-sirofici in dobri deklici.

*Taščica rumenoprsca
je na okno priletela,
priletela, obsedela
in potóžila takó:*

*„Kamor stopim, se mi drsa —
če zletim na drobno vejo,
nógice se v sneg mi vdrejo,
in zazebe me močno!*

*Deklica, odpri, odpri mi,
reši me gladú in mraza —
daj, daj, vsaj to malo časa,
da spet sneg skopní!*

*Ko bo konec ostri zimi,
in bom v pómlad odletela,
blizu gnezdece bom splela
in ti pela bom vse dni.“*

*Deklica odpre brž okno,
vzame taščico pribežno,
čuva jo pred zimo snežno
prav do pómladi.*

